

Однак сучасні засоби комунікації, в т. ч. Інтернет, сучасні системи зв'язку та передачі інформації, дозволяють об'єднати просторово розрізнені елементи парку в одне ціле, тому можна очікувати появи «віртуальних» об'єднань, кластерів.

У розвитку «наукових парків» чітко простежуються два етапи: 60-і роки, коли виникло більшість «наукових парків» на їх «батьківщині» – в США – і з'явилися зародкові їх форми в західноєвропейських країнах – Великобританії, Франції, ФРН. У 80-і роки, з початку яких стало формуватися «другого покоління» технопарків у США і Західній Європі, з'явилися технопарки і в країнах, де їх раніше не було (Японії та країнах Далекого Сходу).

Отже, є три моделі розвитку Наукового парку – американська (США, Великобританія), японська (Японія) та змішана (Франція, ФРН).

Основні цілі наукового парку:

- зацікавленість у розвитку спільної інноваційно-інвестиційної, наукової, науково-дослідницької, науково-технічної, освітньої, виробничої діяльності;
- реалізація інноваційних та інвестиційних проектів;
- створення широкої міжнародної інфраструктури по реалізації продукції та послуг;
- можливість створення дієвої маркетингової політики;
- налагодження тісних міжнародних зв'язків;
- створення нових видів продукції на основі прогресивних технологій та інноваційних проектів [1].

Список використаних джерел:

1. «Науковий парк – інноваційні перспективи»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.oda.te.gov.ua/data/upload/publication/main/ua/2241/nauka_park.pdf.

УДК 336

Рудакевич Марія, д.н. з держ.упр., професор

Возна Ірина, магістр

*Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя,
м. Тернопіль, Україна*

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ІННОВАЦІЇ – ГОЛОВНИЙ ФАКТОР СТІЙКОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Rudakevych Mariia, Dr. in Public Administration, Professor

Vozna Iryna, Master

SCIENTIFIC-TECHNICAL INNOVATION - THE MAIN FACTOR OF REGIONAL SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT

Характерними особливостями інновації є: науково-технічна новизна, застосування у виробництві, комерційна реалізація.

Продукт діяльності наукових парків – технологічні інновації, що охоплюють нові продукти, технології, процеси, а також їх значні технологічні зміни (не лише у промисловому виробництві, а й у інших галузях діяльності, наприклад, нові методи енергоощадних технологій, нові методи дослідження навколишнього середовища тощо).

Інноваційна діяльність – це діяльність, спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень і розробок для розширення та оновлення номенклатури і поліпшення якості виготовлюваної продукції (товарів, послуг), вдосконалення технологій їх виготовлення з наступним впровадженням та ефективною реалізацією на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Перші українські технопарки функціонують майже 10...11 років: «Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка і сенсорна техніка», «Інститут електрозварювання ім. Е. Патона» (м. Київ), «Інститут монокристалів» (м. Харків), які почали працювати з 2000 р.

Наукові парки – форми інтеграції науки з промисловістю – відносяться до розряду територіальних науково-промислових комплексів.

Мета наукового парку:

- розвиток науково-технічної та інноваційної діяльності;
- ефективне та раціонального використання наявного наукового потенціалу;
- розвиток матеріально-технічної бази для комерціалізації результатів наукових досліджень;
- впровадження проектів на вітчизняному та закордонному ринках;
- залучення інвестицій в бюджет області;
- реалізація власних інноваційних проектів;
- впровадження інноваційних науково-дослідних робіт в виробництво;
- створення наукоємкого об'єднання з конкурентною продукцією та технологіями на міжнародних ринках [1].

Список використаних джерел:

1. «Науковий парк – інноваційні перспективи»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.oda.te.gov.ua/data/upload/publication/main/ua/2241/nauka_park.pdf.